

KAI KURIE NARKOTINIŲ, PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ ARBA NARKOTINIŲ AR PSICHOTROPINIŲ MEDŽIAGŲ PIRMTAKŲ (PREKURSORIŲ) KONTRABANDOS (BK 199 STR. 2D.) BAUDŽIAMOJO TEISINIO VERTINIMO ASPEKTAI

Justinas Sigitas Pečkaitis*

*Mykolo Romerio universiteto Teisės fakulteto, Baudžiamosios teisės ir proceso institutas
Ateities g. 20, LT-08303 Vilnius, Lietuva
Telefonas (+370 5) 2714584
Elektroninis paštas jpeckait@mruni.eu*

Anotacija Straipsnyje aptariami kai kurie narkotinių, psichotropinių medžiagų arba narkotinių ar psichotropinių medžiagų pirmtakų (prekursorių) kontrabandos (toliau – narkotikų kontrabanda) baudžiamajo teisinio vertinimo aspektai. Pagrindinis dėmesys skiriamas baudžiamosios teisės normos, reglamentuojančios atsakomybę už narkotikų kontrabandą, vietos patikslinimui BK sistemoje, bei jos turinio tobulinimui. Straipsnio autorius siūlo numatyti visą eilę kvalifikuojančių aplinkybių, kurių nustatymas leistų padaryti ir esminius pakeitimus sankcijoje, nustatant bausmės rūšį ir jos dydį, atsižvelgiant į narkotikų kontrabandos pavojingumo laipsnį.

Pagrindinės sąvokos: narkotikų kontrabanda, baudžiamoji atsakomybė, bausmė.

IVADAS

Pastarųjų metų neteisėtos narkotinių ir psichotropinių medžiagų bei jų pirmtakų (prekursorių) apyvartos situacija kelia didelį susirūpinimą visame pasaulyje – tai jau ne problema, o pasaulinė epidemija, apėmusi visas valstybes. Šios epidemijos grėsmė darosi tokia pat pavojinga kaip klimato kaita ir pasaulinis terorizmas¹. Ši pavojinga epidemija sparčiai plinta ir Lietuvoje:

- didėja narkotikų ir psichotropinių medžiagų apyvarta,
- sparčiai plečiasi internetinė prekyba,
- stebima organizuoto nusikalstamumo globalizacija,
- darosi vis sunkiau įgyvendinti narkotinių ir psichotropinių medžiagų kontrolę dėl šalies geografinės padėties ir ES išorės sienų;
- policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos duomenimis² nuolat didėja pačių pavojingiausių veikų skaičius, kurių dalykas yra narkotinės ir psichotropinės medžiagos, tokių kaip narkotikų kontrabanda (BK 199str. 2d.), neteisėtas disponavimas narkotinėmis ar psichotropinėmis medžiagomis turint tikslą jas platinti (BK

¹ Čaplinskas S. Atsako į AIDS ir narkomaniją kontraversijos. Kaunas: Vitae litera, 2012. P. 9.

² Narkotikų, tabako ir alkoholio kontrolės departamento leidinys „Metinis pranešimas 2012“. P. 168-170.

260str.), narkotinių ar psichotropinių medžiagų platinimas nepilnamečiams (BK 261str.), lenkimas vartoti narkotines ar psichotropines medžiagas (BK 261str.) ir kt.

Visa tai kelia daug problemų, kurių sprendimui numatytos priemonės 2010 m. – 2016 m. Nacionalinėje narkotikų kontrolės ir narkomanijos prevencijos programoje: joje yra numatyta ir keletas priemonių susijusių su baudžiamųjų įstatymų nustatančių atsakomybę už nusikaltimus, kurių dalykas yra narkotinės ir psichotropinės medžiagos taikymu ir jų tobulinimu³. Apžvelgsime tik kai kuriuos narkotikų kontrabandos (BK 199str. 2d.) baudžiamojo teisinio vertinimo aspektus, o būtent su šios baudžiamosios teisės normos vieta BK sistemoje bei jos turiniu.

Šio straipsnio **tikslas** pateikti dabar galiojančios baudžiamosios teisės normos, reglamentuojančios atsakomybę už narkotikų kontrabandą, baudžiamąjį teisinį vertinimą bei suformuluoti pasiūlymus šios normos tobulinimui. Šio tikslo siekta taikant sisteminį ir loginę analizę, kritinį, lyginamąjį bei apibendrinimo **metodus**.

DĖL BAUDŽIAMOSIOS TEISĖS NORMOS, REGLAMENTUOJANČIOS ATSAKOMYBĘ UŽ NARKOTIKŲ KONTRABANDĄ, VIETOS BAUDŽIAMOJO KODEKSO SISTEMOJE.

Vadovaujantis taisykle, kad baudžiamojo įstatymo saugomos vertybės nustatomos iš skyriaus, kuriame yra dominantis BK straipsnis, pavadinimo, būtų galima teikti, kad tokia BK 199 str. 2 d. saugoma vertybe yra „sąžiningo ūkininkavimo ir verslo tvarka“⁴. Kyla klausimas, ar tai tos vertybės kurios turėtų saugoti baudžiamasis įstatymas, nustatantis atsakomybę už narkotikų kontrabandą. O svarbiausia, kad toks teisės normų sisteminimo principo ignoravimas apsunkina tiksliai nustatyti baudžiamojo įstatymo saugomas vertybes, kaip objektyvųjį nusikalstamos veikos sudėties požymį, o tuo pačiu ir tinkamai įvertinti nusikalstamą veiką. Tai galima pailiustruoti ir konkrečiu pavyzdžiu iš teismų praktikos. Štai Kauno apygardos teismo nuosprendyje dėstoma, kad „kaltinamasis A.A. kontrabandą gabendamas narkotines medžiagas per valstybės sieną, neturėjo konkretaus tikslo pakenkti šalies ekonomikai ar nustatytai verslo tvarkai“. Lietuvos apeliacinio teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2007 m. liepos 2 d. nutartyje dar patikslinta, kad „narkotinės

³ Nacionalinė narkotikų kontrolės ir narkomanijos prevencijos 2010-2016 metų programa//Valstybės žinios Nr. 131-6720, 2010.

⁴Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės tyrimų ir apibendrinimo departamento atliktas teismų praktikos skiriant bausmes už kontrabandą (BK 199 straipsnis) tyrimas//Teismų praktika, Nr. 32

medžiagos buvo gabenamos į Lietuvos Respubliką, bet iš jos į Rusijos Federaciją, todėl A. A. savo veiksmais realios žalos įstatymo saugomoms vertybėms nepadarė“. Kaip pažymėta LAT kasacinėje nutartyje „tokia teismų išvada yra klaidinga, nes narkotikai kelia didelę grėsmę ne tik vienai valstybei, bet kaip buvo pabrėžta Jungtinių Tautų Organizacijos konvencijoje narkotikų padariniai pražūtingi visoms tautoms... Kovos su neteisėta narkotikų apyvarta, Tarptautinės narkotikų politikos reikalavimai nustatyti JTO konvencijoje dėl narkotinių ir psichotropinių medžiagų kontrolės bei kovos su neteisėta jų apyvarta“.⁵

Taigi, kokias vertybes (gėrius) saugo BK 199 str. 2 d.? Nėra abejonių, kad neteisėtai gabenant per LR valstybės sieną narkotines ar psichotropines medžiagas pažeidžiama LR įstatymais ar kitais teisės aktais nustatyta tvarka. Tačiau šios tvarkos pažeidimas padaro žymiai didesnę žalą kitoms vertybėms, negu „sąžiningo ūkininkavimo ir verslo principams“.

Mokslinėje literatūroje lig šiol nėra vieningos nuomonės, dėl nusikaltimų kurių dalykas yra narkotinės ar psichotropinės medžiagos rūšinio objekto⁶. Mūsų manymu, šių nusikaltimų rūšiniu objektu yra žmonių sveikata. Pirmiausia tokia išvada pagrįsta strateginiais dokumentais:

- 1961 m. Bendrųjų narkotinių medžiagų konvencija;
- 1971 m. Psichotropinių medžiagų konvencija;
- 1988 m. Jungtinių Tautų Organizacijos konvencija dėl kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta;
- Europos Sąjungos kovos su narkotikais strategija;
- LR Seimo 2010 m. lapkričio 4 d. nutarimu dėl nacionalinės narkotikų kontrolės ir narkomanijos prevencijos 2010 m. – 2016 m. programos patvirtinimo.

Antai, minėtoje 1988 m. JTO konvencijos preambulėje pažymėta, kad “Šios konvencijos šalys labai susirūpinusios narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų kurios kelia rimtą pavojų žmonių sveikatai ir gerovei, neigiamai veikia ekonominius, kultūrinius ir politinius visuomenės pagrindus, neteisėtos gamybos didėjimu, paklausos ir apyvartos mastais bei tendencijomis”. Na, o šios konvencijos 3 str. 10 p. nurodo, kad „nusikaltimai, kurių dalykas yra narkotinės ir psichotropinės medžiagos nepriskiriami finansiniams, politiniams

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo baudžiamųjų bylų skyriaus Teisėjų kolegijos 2008 m. balandžio 8 d. nutartis baudžiamajame byloje 2k-22/2008.

⁶ Gruodytė E. Narkotikai ir baudžiamoji atsakomybė. Vilnius: Teisinės informacijos centras, 2004. P. 181-192.

nusikaltimams, arba nusikaltimams turintiems politinius motyvus⁷. Analogiškos nuostatos prisilaikoma ir kituose paminėtuose strateginiuose dokumentuose. Todėl manytume, kad nepažeidžiant baudžiamosios teisės normų sisteminimo principo BK XXXVII skyrių reikėtų (ir buvo galima) pavadinti „Nusikaltimai ir baudžiamieji nusižengimai žmonių sveikatai, susiję su neteisėtu disponavimu narkotinėmis ar psichotropinėmis medžiagomis“. Ir BK 199 str. 2 d. nustatančios atsakomybę už narkotikų kontrabandą vieta, ją ženkliai pakeitus turėtų būti šiame skyriuje. Iki šiol narkotikų kontrabandos kaip nusikalstamos veikos „izoliacija“ nuo kitų nusikaltimų kurių dalykas yra narkotinės ir psichotropinės medžiagos, sunkiai paaiškinama. Juk narkotikų kontrabanda kuo tamprausiai susijusi su kitais nusikaltimais, kurių dalykas yra narkotinės ir psichotropinės medžiagos. Toks teisės normų nustatančių baudžiamąją atsakomybę už nusikaltimus, kurių dalykas yra narkotinės ir psichotropinės medžiagos išdėstymas, BK XXXVII skyriuje būtų nuoseklesnis, logiškesnis, ir, be abejo, aiškesnis.

PAGRINDINĖS BAUDŽIAMOSIOS TEISĖS NORMOS, REGLAMENTUOJANČIOS ATSAKOMYBĘ UŽ NARKOTIKŲ KONTRABANDĄ, TOBULINIMO KRYPTYS.

BK 199 str. 2 d. „pervarka“ turėtų vykti tokiomis kryptimis:

Pirma, BK 199 str. 2 d. norma yra labai „griozdiška“, joje numatyta atsakomybė už skirtingus nusikaltimus, kurie ženkliai skiriasi ir objektu, ir dalyku. Mūsų dėmesys skiriamas aptariamoms teisės normos daliai, kuri numato atsakomybę tik už narkotikų kontrabandą – „Tas, kas nepateikdamas muitinės kontrolei, ar kitaip jos išvengdamas, arba neturėdamas leidimo per LR valstybės sieną gabeno narkotines, psichotropines medžiagas, arba narkotinių ar psichotropinių medžiagų pirmtakus (prekursorius)“. Pažymėtina, kad literatūroje buvo išsakyta nuomonė, jog narkotikų kontrabandai įvardinti reikėtų taikyti kitas sąvokas: „importo ir eksporto“ ar „įvežimo, išvežimo“⁸. Manytume, kad siūlomos sąvokos vargu bau ar apimtų vis atsirandančias naujas narkotinių ar psichotropinių medžiagų gabenimo formas, pvz.: kaip pateikimas šių medžiagų rinkai per internetinę prekybą.

Antra, atsižvelgiant į:

- 1988 m. JTO konvenciją „dėl kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta“

⁷ 1988 m. Jungtinių Tautų Organizacijos konvencija dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta. Valstybės žinios Nr. 38-1004, 1998.

⁸ Gruodytė E. Narkotikai ir baudžiamoji atsakomybė. Vilnius: Teisinės informacijos centras, 2004. P. 178-180.

- užsienio, visų pirma ES, valstybių baudžiamąją atsakomybę už narkotikų kontrabandą nustatančius įstatymus;

- bei pačią LR BK Specialiosios dalies normų išdėstymo logiškumo, jų suderinamumo būtinybę,

reikėtų nustatyti visą eilę narkotikų kontrabandą kvalifikuojančių aplinkybių.

Ruošiant naująjį 2000 m. BK buvo atsisakyta 1961 m. BK įtvirtinto dvejojo sunkinančios aplinkybės statuso: vienais atvejais tam tikrą aplinkybę išskirdavo kaip kvalifikuotos nusikaltimo sudėties požymį ir sankcijoje nustatydavo didesnę bausmę, kitais atvejais, tos pačios aplinkybės buvo įvardijamos kaip atsakomybę sunkinančios. Ir kaip teigia prof. V. Piesliakas “Naujame BK aplinkybės vienodai didinančios ar mažinančios visų nusikalstamų veikų pavojingumą, buvo įvardytos, kaip atsakomybę lengvinančios arba sunkinančios, o būdingos tik atskiriems nusikaltimams, ir didinančios tik atskirų nusikaltimų pavojingumą buvo panaudotos kvalifikuotoms nusikaltimų sudėtims išskirti”⁹. Deja, šios nuostatos ne visada buvo laikomasi. Antai, BK 199 str. 2 d. dispozicijoje nenumatyta nė viena sunkinanti aplinkybė kaip nusikaltimo sudėties ar kaip nusikaltimą kvalifikuojantis požymis. Tuo tarpu eilėje BK straipsnių kuriuose numatyta atsakomybė už nusikaltimus, kurių dalykas yra narkotinės ar psichotropinės medžiagos sunkinančios aplinkybės įtvirtintos kaip kvalifikuotos nusikaltimo sudėties požymis. Štai, BK 260str. Nustatančio atsakomybę už neteisėtą disponavimą narkotinėmis ar psichotropinėmis medžiagomis yra numatyti tokie kvalifikuojantys požymiai, kaip didelis kiekis, labai didelis kiekis, BK 263str. nustatančio atsakomybę už narkotinių ar psichotropinių medžiagų vagystę: 2 d. – fizinio ar psichinio smurto panaudojimas, 3 d. – jei užvaldė didelį kiekį narkotinių ar psichotropinių medžiagų ar užvaldė dalyvaudamas organizuotoje grupėje. Atvejų, kai sunkinančios aplinkybės įtvirtinamos kaip kvalifikuotos sudėties požymis gausu ir kituose BK skyrių straipsniuose. Blieka tik nusistebėti, kad iki šiol už narkotikų kontrabandą kuri kelia didžiulį pavojų žmonių sveikatai baudžiamoji atsakomybė nediferencijuota priklausomai nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų kiekio, nuo jų pavojaus žmonių gyvybei ir sveikatai, priklausomai nuo to, kokia bendrininkavimo forma ji padaryta ir kitų sunkinančių aplinkybių. Lig šiol neatsižvelgta į Konstitucinio Teismo 2003 m. birželio 10 d. nutarime “Dėl Lietuvos Respublikos Baudžiamojo Kodekso 45 straipsnio (1998 m. liepos 2 d. redakcija) ir 312 straipsnio 3 dalies (1998 m. vasario 3 d. redakcija) atitikties Lietuvos Respublikos

⁹ Piesliakas V. Lietuvos baudžiamoji teisė. Antroji knyga. Vilnius: Justitia, 2008. P. 274-275.

Konstitucijai” padaryta vienareikšmiška išvada, kad „bausmės ir jų dydžiai baudžiamajame įstatyme turi būti diferencijuojami atsižvelgiant į nusikalstamų veikų pavojingumą“¹⁰.

Taigi, atsižvelgiant į paminėtas aplinkybes BK 199 str. 2 d. būtina diferencijuoti atsakomybę priklausomai nuo:

- 1) narkotinių ir psichotropinių medžiagų kiekio ir jų rūšies;
- 2) bendrininkavimo formos (bendrininkų grupė, organizuota grupė, nusikalstamas susivienijimas, taip pat ir dalyvavimo tarptautinėje organizuotoje nusikalstamoje veikloje);
- 3) fizinės ar psichinės prievartos, arba ginklo naudojimo darant nusikaltimą;
- 4) ar narkotikų kontrabandą padaręs asmuo yra pareigūnas ir nusikaltimas susijęs su jo pareigybe;
- 5) nepilnamečių įtraukimo ar jų panaudojimo narkotikų kontrabandai;

Tokių kvalifikuojančių požymių nustatymas leistų padaryti ir esminius pakeitimus BK 199 str. 2 d. sankcijoje, nustatant bausmės rūšį ir jos dydį, atsižvelgiant į narkotikų kontrabandos pavojingumo laipsnį, o tuo pačiu sudarytų teismams galimybes paskirti už narkotikų kontrabandą proporcingas ir teisingas bausmes. Tai pilnai atitiktų minėto Konstitucinio teismo nuostatai, kad „<...> bausmės turi būti adekvačios nusikalstamoms veikoms, už kurias jos nustatytos; už nusikalstamas veikas negalima nustatyti tokių bausmių ir tokių jų dydžių, kurie būtų akivaizdžiai neadekvatūs nusikalstamai veikai ir bausmės paskirčiai“.

Šiuo metu už narkotikų kontrabandą BK 199 str. 2 d. numato vienintelę bausmės rūšį – laisvės atėmimą nuo 3m. iki 10m. Taigi nepaisant koks gabenamų narkotinių ar psichotropinių medžiagų poveikis žmogaus sveikatai, jų kiekis turėtų būti taikoma ne mažesnė kaip trijų metų laisvės atėmimo bausmė. Vadinasi, už kelių kanapių sėklų, kelių gramų kanapių dervos (dažniausiai įvežamos rūkomuoju tabaku), ar net šimtają gramą dalį kai kurių kitų narkotinių ar psichotropinių medžiagų gabenantis per valstybės sieną asmuo, turėtų būti nubaustas ne mažesne, kaip trejų metų laisvės atėmimo bausme. Nėra abejonų, kad tokiais atvejais BK 199 str. 2 d. sankcijoje numatyta bausmė sunkiai dera su proporcingumo bei teisingumo principais¹¹, ir todėl teismai neretai taiko BK 54 str. 3 d. arba

¹⁰ Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2003 m. birželio 10 d. nutarimas Dėl Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 45 straipsnio (1998 m. liepos 2 d. redakcija) ir 312 straipsnio 3 dalies (1998 m. vasario 3 d. redakcija) atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai//Valstybės žinios Nr. 57-2552, 2003.

¹¹ Šių principų turinys plačiai aptartas S.Bikelio. Žr. Bikelis S. Permaštant sankcijas už kontrabandą: proporcingumo problema (I). Proporcengumo principas ir bausmės už kontrabandą// Teisės problemos. 2012, Nr. 4(78). P. 5-24.

BK 62 str. nuostatas, skirdami su terminuotu laisvės atėmimu nesusijusių arba švelnesnę negu BK 199 str. 2 d. sankcijoje numatytą terminuoto laisvės atėmimo bausmę¹².

Pagaliau BK 199 str. 2 d. sankcija „nuo trejų iki dešimties metų“ suteikia joje numatyta nusikalstamai veikai sunkaus nusikaltimo statusą (BK 11 str. 5 d.), o tai reiškia, kad asmeniui pripažintam kaltu padarius nusikalstamą veiką numatytą BK 199 str. 2 d. negalima taikyti eilės BK bendrosios dalies bei BPK nuostatų, tokių kaip:

- 1) Asmens atleidimas nuo baudžiamosios atsakomybės (BK 38, 39, 40 str.);
- 2) Bausmės vykdymo atidėjimas (BK str.);
- 3) Baudžiamosiose bylose, kuriose asmenys kaltinami pagal BK 199str. 2d. teismo baudžiamojo įsakymo priėmimo procesas negali būti pradedamas ir baudžiamasis procesas vyksta bendra tvarka, tuo tarpu pagal BK 199 str. 1 d. daugiau kaip pusė bylų užbaigiama supaprastinto proceso tvarka, priimant teismo baudžiamąjį įsakymą.

IŠVADOS

Siūlytina laikytis BK specialiosios dalies normų sisteminimo principo, ir visus nusikaltimus (t.t. ir narkotikų kontrabandą) kurių dalykas yra narkotinės ar psichotropinės medžiagos apjungti viename skyriuje pavadinimu „Nusikaltimai ir baudžiamieji nusizengimai žmonių sveikatai, susiję su neteisėtu disponavimu narkotinėmis ar psichotropinėmis medžiagomis“.

Už narkotikų kontrabandą būtina diferencijuoti atsakomybę priklausomai nuo narkotinių ar psichotropinių medžiagų kiekio ir jų poveikio žmonių sveikatai, bendrininkavimo formos, fizinės ar psichinės prievartos, arba ginklo panaudojimo darant nusikaltimą, ar narkotikų kontrabandą padaręs asmuo yra pareigūnas ir nusikaltimas susijęs su jo pareigybe, nepilnamečių įtraukimo ir jų panaudojimo darant kontrabandą.

Priklausomai nuo narkotikų kontrabandos pavojingumo laipsnio sankcijose reikėtų nustatyti ne tik trumpesnę laisvės atėmimo terminą, bet ir alternatyvių laivės atėmimui bausmių, kurios plačiai taikomos ES valstybių baudžiamuosiuose įstatymuose.

LITERATŪRA

1. 1988 m. Jungtinių Tautų Organizacijos konvencija dėl kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta. Valstybės žinios Nr. 38-1004, 1998.

¹² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės tyrimų ir apibendrinimo departamento atliktas teismų praktikos skiriant bausmes už kontrabandą (BK 199 straipsnis) tyrimas//Teismų praktika, Nr. 32.

2. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2003 m. birželio 10 d. nutarimas „Dėl Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 45 straipsnio (1998 m. liepos 2 d. redakcija) ir 312 straipsnio 3 dalies (1998 m. vasario 3 d. redakcija) atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai // Valstybės žinios Nr. 57-2552, 2003.
3. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės tyrimų ir apibendrinimo departamento atliktas teismų praktikos skiriant bausmes už kontrabandą (BK 199 straipsnis) tyrimas//Teismų praktika, Nr. 32.
4. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo baudžiamųjų bylų skyriaus Teisėjų kolegijos 2008 m. balandžio 8 d. nutartis baudžiamojoje byloje 2k-22/2008.
5. Bikelis S. Permaštant sankcijas už kontrabandą: proporcingumo problema (I). Proporcingumo principas ir bausmės už kontrabandą// Teisės problemos, 2012, Nr. 4(78). P. 5-24
6. Čaplinskas S. Atsako į AIDS ir narkomaniją kontraversijos. Kaunas: Vitae litera, 2012. P. 9.
7. Gruodytė E. Narkotikai ir baudžiamoji atsakomybė. Vilnius: Teisinės informacijos centras, 2004.
8. Nacionalinė narkotikų kontrolės ir narkomanijos prevencijos 2010-2016 metų programa //Valstybės žinios Nr. 131-6720, 2010.
9. Narkotikų, tabako ir alkoholio kontrolės departamento leidinys „Metinis pranešimas 2012“. P. 168-170.
10. Piesliakas V. Lietuvos baudžiamoji teisė. Antroji knyga. Vilnius: Justitia, 2008. P. 274-275.

SMUGGLING OF THE RAW MATERIAL FOR THE FURTHER PRODUCTION OF ILLEGAL DRUGS AND SOME PROBLEMS IN ITS LEGAL QUALIFICATION

Justinas Sigitas Pečkaitis*
Mykolas Romeris University

Summary

The increase in illegal drugs delivery and consumption in Lithuania and inefficiency of the legal and other counter- measures aimed to combat this trends bring the necessity of the radical review of the whole drug control system.

The first step in this direction should be the specification of the Lithuanian criminal law provisions persecuting drug delivery and consumption.

This specification should be started with the revision of the place of counter drug provisions among other provisions of the Special part of the Criminal Code. The most important is to review the common good that supposed to be protected by this provision. All counter-drugs provisions have to be consolidated in a single section of Criminal law supposed to protect the most basic social goods – one’s life and health.

This will bring the legal assessment of this provision in conformity with the real importance of the social good that is protected by it. This , next, provides further opportunities for the best formulation of anti-drug provisions and one’s responsibility for their violation.

Keywords: Drug delivery, drug smuggling, legal goods, proposal for the law improvement.

Justinas Sigitas Pečkaitis *, Mykolas Romeris universiteto Teisės fakultetas, Baudžiamosios teisės ir proceso instituto profesorius. Mokslinių tyrimų kryptis: baudžiamoji teisė, baudžiamoji politika, nusikaltimų prevencija.

Justinas Sigitas Pečkaitis *, Mykolas Romeris University, Faculty of Law, institute of Criminal law and Procedure, Professor. Research interests: Criminal law, Criminal policy, Crime prevention.